

Het levende woord

Iedereen krijgt dorst.

In feite moeten we allemaal regelmatig drinken, anders lopen we het risico te sterven. Waarom zou iemand zijn gezondheid verwaarlozen door water te weigeren? Wat nog belangrijker is: verwaarlozen en verlaten we op dezelfde manier ook onze spirituele behoeften? Is onze geestelijke gezondheid in gevaar? Tekenen de Schriften deze parallel voor ons?

In het oude Israël toonde Gods volk de verwoestende gewoonte om herhaaldelijk van de Ene Ware God af te keren naar de afgoden en gesneden beelden van de heidense culturen die hen omringden. Omdat hij niet wilde dat dit zou gebeuren, hief de HEER de ene profeet na de andere op, elk met een specifieke waarschuwing: kijk alleen naar Hem of lijd oordeel.

Zacharia was een van die profeten die Israël waarschuwde voor haar afgoderij. Maar hij ging verder en sprak over een toekomstige tijd waarin Gods volk de Messias zou omhelzen, die zij eerst zouden afwijzen. Hij profeteerde dat er een dag zou komen, waarop de HEER de afgoden in het land zou vernietigen en een middel zou verschaffen om de zonde te reinigen.

In hoofdstuk 13 vers 1 schreef Zacharia:

"Op die dag zal er een fontein worden geopend voor het huis van David en voor de inwoners van Jeruzalem voor zonde en onreinheid."

Het woord dat hij gebruikt voor fontein is het Hebreeuwse woord **Maqor** en betekent een **fontein** of een bron en kan figuurlijk worden gebruikt om geluk of wijsheid te beschrijven. Dit is geen water dat je zelf produceert. Het komt spontaan en continu naar je toe.

Wat zegt Zacharia ons? Wat is de betekenis van de Maqor die zal verschijnen wanneer Gods volk zijn Messias verwelkomt?

Om de betekenis van deze gebeurtenis te helpen verklaren, zouden we de inhoud van de Oud-Hebreeuwse pictogrammen voor elk van de letters in Maqor moeten onderzoeken.

Maqor wordt gespeld: **Mem, Kof, Vav, Reysh.**

Mem is het beeld van wateren en kan wateren van vernietiging zijn zoals een tsunami , of zachte wateren zoals een bron in de woestijn . Het kan verwijzen naar de levende wateren of het Woord van God dat leven brengt.

Kof is de afbeelding van de achterkant van het hoofd en betekent: achter, de minste of de laatste.

Vav is de afbeelding van de houten haak of een metalen spijker en betekent: twee dingen aan elkaar bevestigen of beveiligen die van elkaar zijn gescheiden.

Resh is de afbeelding van het hoofd en betekent: de meester, de leider of de prins.

Wat kunnen we uit de inhoud van deze vier letters halen?

Onthoud eerst dat de Vav dingen die eraan voorafgaan verbindt met de dingen die erop volgen.

Wat gaat vooraf aan de Vav? Het wordt voorafgegaan door Mem en Kaph, die het minste of het laatste zijn en het Woord van God dat leven brengt.

Wie zijn de minste? Dit zijn die van Gods volk die in afgoderij en zonde zijn gevallen en de HEER hebben verworpen. Verbazingwekkend genoeg zullen ze iets ontvangen wat ze niet verdienen. Ze zullen de Levende Wateren worden aangeboden: Het woord van God dat leven brengt.

En met wie zijn ze verbonden? Ze zijn verbonden met de Prins die ze ooit hebben afgewezen, maar die ze nu hebben ontvangen. Messias de Prins is de levende wateren.

Is dit de enige plaats waar dit idee wordt gevonden, of bevestigt een andere profeet dit principe? In het boek Jeremia hoofdstuk 2 vers 13 vinden we dit:

“Want mijn volk heeft twee kwaden begaan; ze hebben me de fontein van levend water verlaten en ze uit waterreservoirs gehakt, gebroken waterreservoirs die geen water kunnen bevatten. ’

De fontein waarover Jeremia spreekt, is Messias de Prins, die door Zijn volk zal worden verworpen bij Zijn eerste komst. Bedenk dat een fontein vanzelf voor u komt. De Messias kwam niet tot Zijn volk vanwege de verdiensten van Zijn volk, maar

eerder omdat het hun aan verdienste ontbrak en wanhopig behoefte had aan redding.

Jeremia vertelt ons dat het tweede kwaad was dat de mensen probeerden het water des levens alleen te produceren en vast te houden. Maar hij legt uit dat al hun inspanningen alleen maar gebrokenheid opleverden. Ze konden de fontein niet dwingen in hun behoeften te voorzien. Maar er is nog een essentieel onderdeel dat hieraan kan worden toegevoegd.

De apostel Johannes noteerde een lering die door Jezus aan de menigte in Jeruzalem in de tempel werd gegeven op de laatste dag van het Loofhuttenfeest. In Johannes hoofdstuk 7 verzen 37 en 38 leerde Yeshua dit:

“Als iemand dorst heeft, laat hem tot mij komen en drinken. Hij die in mij gelooft, zoals de Schrift heeft gezegd, zal uit zijn buik stromen van levend water vloeien. ’

De Maqor of fontein doet niemand goed, tenzij ze drinken. Yeshua, de Messias, is gekomen en heeft Zichzelf aangeboden voor de zonden van alle mensen. Hij is het levende water dat leven brengt. Maar niemand kan van zijn aanbod profiteren, tenzij zij Hem ontvangen en de Levende Wateren drinken.

In Psalm 36 heft David lof aan God voor zijn eigenschappen en zijn werk in het voorzien in redding voor de mensheid. In de verzen 8 en 9 herinnert David ons er opnieuw aan dat God de Maqor van het leven voor ons voorzag:

“Ze zullen overvloedig tevreden zijn met de vetheid van uw huis; en gij zult ze laten drinken van de rivier van uw genoegens. Want met u is de fontein des levens: in uw licht zullen wij licht zien.”

Bron: Het Levende Woord